

27. nedjelja kroz godinu C

*Nije nam Bog dao duh bojažljivosti,
nego snage, ljubavi i razbora. (2 Tim 1,7)*

Prvo čitanje

Habakuk 1,2-3; 2,2-4

"Dokle ću, Gospodine, zapomagati, a da ti ne čuješ? Vikati k tebi 'Nasilje!' a da ti ne spasiš? Zašto puštaš da gledam nepravdu, zašto da promatram ugnjetavanje? Pljačka je i nasilje preda mnom. Raspra je, razmirica bjesni." Tada Gospodin odgovori i reče: "Zapiši viđenje, ureži ga na pločice da ga čitač lako čita. Jer ovo je viđenje za svoje vrijeme: ispunjenju teži, ne varu; ako stiže polako, čekaj jer odista će doći i neće zakasniti! Gle: propast će onaj čija duša nije pravedna, a pravednik će od svoje vjere živjeti."

Drugo čitanje

2. Timoteju 1,6-8.13-14

Predragi! Podsjećam te: raspiri milosni dar Božji koji je u tebi po polaganju mojih ruku. Jer nije nam Bog dao duh bojažljivosti, nego snage, ljubavi i razbora. Ne stidi se stoga svjedočanstva za Gospodina našega, ni mene, sužnja njegova, nego se zlopati zajedno sa mnom za evanđelje, po snazi Božjoj. Uzorom neka ti budu zdrave riječi koje si od mene čuo u vjeri i ljubavi u Kristu Isusu. Lijepi poklad čuvaj po Duhu Svetom koji prebiva u nama.

Evanđelje

Luka 17,5-10

U ono vrijeme: Apostoli zamole Gospodina: "Umnoži nam vjeru!" Gospodin im odvrati: "Da imate vjere koliko je zrno gorušićino, rekli biste ovom dudu: 'Iščupaj se s korijenom i presadi se u more!' I on bi vas poslušao." "Tko će to od vas reći sluzi svomu, oraću ili pastiru, koji se vrati s polja: 'Dođi brzo i sjedni za stol!' Neće li mu naprotiv reći: 'Pripravi što ću večerati pa se

pripaši i poslužuj mi dok jedem i pijem; potom ćeš ti jesti i piti'? Zar duguje zahvalnost sluzi jer je izvršio što mu je naređeno? Tako i vi: kad izvršite sve što vam je naređeno, recite: 'Sluge smo beskorisne! Učinismo što smo bili dužni učiniti!' "

Za razmišljanje

"Sada, kad treći svjetski rat svaki dan može buknuti, kad je naša zemlja tako jadna gomila, ponovno dolazim u napast da izgubim nadu pri pomisli da bijeda nikad neće prestati, da čovjek pred očima nema nikakav veliki cilj, nego se bori samo za male, djelomične ciljeve. Duboke promjene događaju se samo malim koracima, ali čovjek nema nikakva cilja, nema ničega što bi ga zanimalo, ostao je još samo kaos." Tako 75 godišnji filozof Jean Paul Sartre opisuje svjetsku situaciju. Može li mu se što protusloviti? Pokoja svjetla točka ne može potpuno osvijetliti mračnu budućnost prema kojoj gledaju svijet i čovječanstvo, budućnost koja ne izgleda ružičasta i lijepa. Na mnogim je područjima čovjek odavno prekoračio granicu ludosti. I svatko od nas upleten je u taj kaos. U sličnoj se situaciji nalazio već i prorok Habakuk (prvo čitanje) s nerazumljivim Božjim vodstvom izmučenog svijeta. Kako Bog može mirno gledati kako se ljudi međusobno uništavaju i kako prevladava nasilje, tlačenje i svađa? Iza toga zaista stoji pitanje da li je Bog zaista na strani obespravljenih, mučenih i potlačenih. U toj situaciji Bog proroka usmjeruje – a s njime i nas danas – k vjeri, k vjeri iz koje će živjeti pravednici, dok će nepravedni i tirani biti odbačeni. No, trenutak kad će se dogoditi oslobođenje ostaje otvoren. Stoga možemo Sartreovim riječima suprotstaviti riječi iz jedne stare židovske molitve: "Bezuvjetnom vjerom vjerujem u budućnost Mesije, pa ako on i oklijevao, ja svaki an očekujem njegov dolazak." Pritom hebrejska riječ za vjeru razumije dinamiku koja prožima čitav život, koji se stalno mora iskazivati u djelotvornoj ljubavi, vjernosti i povjerenju, pa bilo to i usred muka, progona, katastrofa itd. Vjernička zajednica ima tako pred očima viziju novoga, u Bogu savršenog stvorenja, iz koje onda živi i crpi svoju nadu. No uvijek iznova moramo se truditi da nam vjera bude živa. To jasno dolazi do izražaja u molbi učenika "ojačaj nam vjeru". A Isus nas u našim nastojanjima hrabri. Naša vjera ne mora biti velika ako se oko nje trudimo. Čak i najmanja vjera (kao zrno gorušice) ima veliku moć (može čak isčupati dudovo drvo, a čija je silina korijena poznata). Tako i za nas danas vrijedi: tko ima povjerenja u Boga i tko mu je vjeran, toga On neće nikad napustiti. Tako dajmo i mi ojačani tom vjerom i puni nade svoj doprinos na putu u zemlju mira i plodnosti.